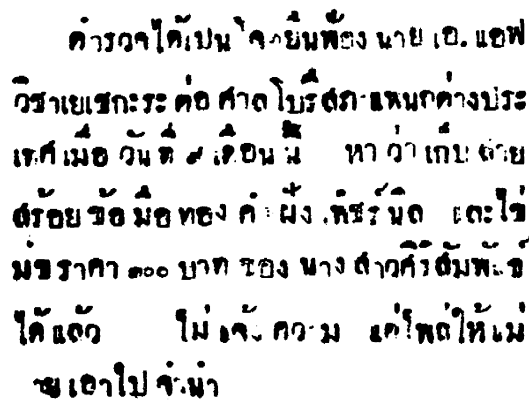

華 遲

วัน เสาร์ ที่ ๑๑ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๒

การ ทำบุญ ถวาย พระ กัณฑ์ ๕ ย่อม เป็น รุ่งเรือง ความ นิยม นาน

ในที่สุดก็เข้าหาเจ้ารอโอกาสจนเห็นว่า
เป็นอันดีเยี่ยมสมควรแล้ว จึงรีบไปหาคุณพระยาวรจนากรรักษาเมือง
โดยเร็ว อย่างได้ฉิวเวลาไปหาหมอนั่นเลย

นางขนิม

[illegible]

จะถือว่าชุมชนเป็นภาคีมานานแล้วไม่พบเจ้าของ
 งบประมาณจากหน่วยงานอื่น

ข้อมูลส่วนตัว										ข้อมูลการศึกษา										ข้อมูลการทำงาน										ข้อมูลการรับราชการ										ข้อมูลการรับราชการ										ข้อมูลการรับราชการ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										
ลำดับ	ชื่อ	นามสกุล	วันเกิด	ปีเกิด	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ	ปีจบ	ระดับ

ท้าวการวณทดนา

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ๒๕๖๒

พระยาสุเมธราชพิธาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

เรื่อง ชาใบ้เกี่ยม

(เป็นพงศาวดารจีนครั้งสมัยแผ่นดินฮั่น)

(ต่อจากฉบับที่ ๑๐๔ วันที่ ๑๐ สิงหาคม)

นอกแจ้งให้ คนทั้งหลายทราบ แล้วก็เอาเงินให้ เชื้อยสี่ตัว ทาสสองคนไปว่าจ้างเรือไว้คอยท่า มีอีกคนหนึ่ง กลับไปแจ้งให้บิดา ทราบเพื่อจะได้เตรียมหนี้ เอาตัว รอดไป เหมือนกัน ครั้นเสร็จแล้วยกยอว่า ก็พาทางพึ่งเง็กตั้งเรือลำหนึ่ง และคนนอกนั้นไปอีกลำหนึ่ง แต่ตามอยู่ห่าง ๆ ใช้ใบตรงไปยังเมืองไคยงอยู่ ส่วนพวกที่อยู่ในบ้านยกยอว่านั่นต่างก็พากันหนีเอาตัวรอดไปหมด

ฝ่ายทางบ้านเอียวทิว ในคืนวันนั้นมิได้เห็นเชื้อยเอียงกลับมา นางฮุยหมี่เป็นน้ำสะใจก็มีความตกใจเป็นอันมาก ครั้นรุ่งขึ้นเช้าก็ใช้ให้คนออกเที่ยวติดตาม พอเชื้อยเอียงกลับมาจากลี้กซุนหนึ่ง พบกันเข้า จึงพากันถามว่าท่านจงไปไหนมา ทำให้ท่านฮุยหมี่มีความวิตกวิจารณ์เสียเหลือเกิน เชื้อยเอียงก็ตอบว่า เราไปซื้อข้าวเกลือ เมื่อคืนนี้จึงกลับมาทัน แต่คืนที่นั่นเล่าเอียวไปเสียที่ไหน คนใช้ก็ตอบว่า คืนที่นั่นเล่าเอียว มีราชการ สำคัญออกจากบ้านไปยังมีทราบดีว่า ค่ำเมื่อใด จึงจะกลับ เชื้อยเอียงได้ฟังดังนั้นก็มีความร้อนใจเป็นอย่างยิ่ง รีบเดินเข้าไปข้างใน นางฮุยหมี่เป็นน้ำสะใจเห็น เชื้อยเอียงกลับมาก็มีความยินดี ถามว่าเจ้าไปไหนเสียทั้งคืนมิได้กลับมาอนบ้าน เชื้อยเอียงก็เล่าอันสั้นในเรื่องที่ประสบมานั้นให้น้ำสะใจฟัง ทุกประการและว่าบัดนี้ท่านนำมือไป ราชการ เสียแล้วและไม่ทราบว่าจะกลับเมื่อใด ข้าพเจ้าเกรงว่าถ้าข้าไป ความลับอาจจะล่วงรู้ ถึงหุพวกเหล่าร้าย มันจะพากันหนีหายไป เสียก่อนมิรู้ที่จะทำประการใดดี ขณะนั้นคนใช้สันทัน้อยู่ในนั้นด้วยได้บอกความเห็นว่าจะท่านจงไปซื้อข้าวเกลือมาให้ท่าน เอียวเอียงกลับมาแล้วจึงจะจัดแจงการเรื่องนั้น ข้าพเจ้าเกรงว่าจะไม่สำเร็จด้วยเงินเข้าไป ถ้าจะให้ดีแล้วท่านจงให้คนไปคอยตรวจดู ทั้งประตูหน้าและหลังของบ้านยกยอว่าอย่าให้พวกนั้นหนีรอดไปได้ และท่านต้องทำใจไว้ก่อน เมื่อท่านเล่าเอียวกลับมาถึงแล้ว เราจะได้ทำการได้เต็มมือ นางฮุยหมี่ได้ฟังคนใช้กล่าวดังนั้นด้วยครั้นรับทราบ อหรรถลงวันแล้ว เชื้อยเอียงก็นำเงินพร้อมกับคนใช้ ไปยังบ้านยกยอว่า แต่เห็นที่บ้านนั้นเงียบผิดปกติจากผู้คน เชื้อยเอียงเห็นดังนั้นก็ทราบว่าเขาพาตบ รวบรวมพากันหนีเอาตัวรอดไปหมดแล้ว จึงให้คนใช้ถามดูตามบรรดาบ้านใกล้เคียงเคียง แต่หาได้ความพิศดารอย่างใดไม่ จึงให้คนใช้ออกไปสืบสวนทั่วทุกแห่ง แล้วตัวเองก็กลับไปยังบ้านแจ้งความให้ท่านฮุยหมี่น้ำสะใจทราบ ครั้นครั้นเวลาค่ำคนใช้ ทั้งปวงก็พากันกลับมาแจ้งเป็นปากเดียวว่ามิได้เห็นร่องรอยของคนเหล่านั้นเลย

ความจริง การสืบสาว รวบรวมออกจะไกลกันสามวาสองศอกเพราะฝ่ายหนึ่งหนีทางน้ำอีกฝ่ายหนึ่งตามทางบก ครั้นวันรุ่งขึ้นเชื้อยทิวก็กลับมา เอียงเอียงก็เล่าความให้ทราบทุกประการ เชื้อยทิวจึงให้หนังสือราชการสั่งจับตัวยกยอว่ากับคนทั้งหลาย ส่งไปทั่วทุกหนทุกแห่ง เชื้อยเอียงเกิดความเสียใจโดยคำมั่นว่าจะกลับมา เอียวทิวจึงอนุญาตและจัดให้คนใช้ไปเป็นเพื่อนเดินทางด้วย ฝ่ายในเมืองไคยงอยู่ โรงเตี้ยมที่เบื้อนเคยมาพักนั้น เป็นของชายชู้ชื่ออึ้งได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น ครั้นอยู่มาไม่กี่เวลามีคนถึงแก่กรรมลง ขณะนั้น อึ้งอายุได้ยี่สิบแปดแล้ว แต่มิได้คิดประกอบกิจการค้าเลี้ยงชีพแต่อย่างหนึ่งอย่างใด ชอบประพาศคดีตั้งที่เป็นพาดเถร มีเที่ยวคบค้าหญิงเล่นการพนันเป็นอาทิ มารดาจะว่ากล่าวตักเตือนสักเท่าใดก็มิยอมฟังและมิยอมละทิ้งความประพฤตินั้นด้วย มารดามิรู้ที่จะทำประการใดก็ตั้งปล่อยให้เลยตามเลย อยู่มาวันหนึ่งขณะที่อึ้งมีย่านออกไปเที่ยวเตร่ตามเคยนั้น นางม่อฮี้มารดาได้เปิดประตูหลังบ้านออกไปหาหน้าผาพื้นเพินเจอะ เข้านางยี่โก ผู้ซึ่งเป็นสาวบ้านใกล้เคียง นางยี่โกเป็นสาวเชื้อชู้ซอซอซอ มีบุตรสาวอยู่สองคน ใหญ่ชื่อนางไคโกและคนน้องก็ชื่อนางยี่โก นางไคโกได้มื่อเรือนไปแล้ว ยังอยู่แต่คนเดียวได้ไม่นานก็หาสามีไม่ ตัวก็ซอซอซอเองนั้นมื่อที่เป็นเจ้าพนักงานอยู่ในที่เอี้ยมึง ข้าราชการและต้องไปทำการทุก ๆ วัน ทั้งให้นางยี่โกเฝ้าบ้านอยู่แต่คนเดียว วันนั้นนางยี่โกเห็นนางม่อฮี้ก็พูดจา ทักทายกัน ถิ่นคน บ้านใกล้เคียงเคียง นางยี่โกก็พูดว่าในหมู่ สองสามวันนี้นางยี่โก ลูกไม่ใคร่สบายร่างกายเลย ถ้าซิม มีเวลาว่าง เชิญมาเที่ยว เล่นที่บ้าน ข้าพเจ้าบ้าง ขณะที่กำลังพูดกันอยู่นั้นก็เห็นมีคนขี่ม้าผ่านมาประมาณสามสิบคน และคนที่ออกหน้าหน้ารูปร่างงดงามท่วงท่าเป็นนาย ชายนั้นเหลื่อมมาเห็นรูปร่างของนางยี่โกก็พักใจแต่ขณะนั้นหุตามากมีกัถาที่จะแสดงความจริงออกมา ส่วนนางยี่โกเห็นชายนั้นก็มีความรักจนเปลือยตัวออกมาพ้อดชายนั้นซักมาเลยไปเสีย นางม่อฮี้เห็นดังนั้นจึงพูดว่า ประเพณีของหญิงสาวนั้น เมื่อเห็น ชายแปลกหน้าไม่ควรทำกริยาหลกหลกยั่วยวนยัมนพรายให้ท้ายเขาก่อน ด้วยคนเราเวลานั้นคณคณคนน้อยมีมาก และชายหนุ่มคนที่ขี่ม้า นั้น คือเป็นบุตรชายของลี้กซุนด้วย ตั้งบ้านเรือนอยู่นอกประตูเมืองทางทิศตะวันออก มีชื่อว่าลี้กซุน ผู้หนึ่งนอกจากเป็นเจ้ารู้เที่ยว ทำลาย ความบริสุทธิ์ของหญิงสาวแล้วก็มีได้มีอาชีพทางอื่น นางยี่โกได้ฟังก็มีความระอาจนพุดมื่อออก รีบปิดประตูกลับเข้าบ้านไป นางม่อฮี้ก็กลับเข้าบ้านเหมือนกัน ครั้นครั้นเวลาค่ำนางม่อฮี้ก็กลับมาบ้าน โดยมีอาการเมาสุราเดินเปะปะแทบกุมสติไม่อยู่ นางม่อฮี้เป็นมารดาจึงถาม

ว่าเจ้าไปไหนมาวันยังค่ำ บู่ก็ตอบว่าข้าพเจ้าถูกเพื่อน เกล็ดลง เขาไปเล่น การ พนัน พุดแล้วก็กวักเงินออกจากใต้คาดเอว ออกมาวางนับครวญได้ เกือบเจ็ดแปดค่าถึง แล้วว่าเงินนี้ข้าพเจ้าเล่น การ พนันได้วัน นี้ ขอ มารดาจงช่วยเก็บไว้ให้ข้าพเจ้าด้วย นางม่อฮี้เห็นดังนั้นจึงพูดว่า ตกเข้ามาตอนนั้นเจ้าก็มียาอาณาม พอสมควรจะปกครองตนเองได้ แล้ว ทั้งเงินทองหรือมิใช่ว่าขาดแคลนเสียทีเดียว เหตุใดเจ้าจึงยังไม่จัดการมีลูกเมียให้ เป็นฝาแฝดเลี้ยงบ้าง เพื่อจะได้ช่วยมารดาดูแลบ้านเรือน มีคักว่าเที่ยวอยู่อย่างนี้หรือ บู่ก็ตอบว่าเวลานี้ข้าพเจ้ากำลังหาภรรยาอยู่เหมือนกัน แต่ยังไม่เหมาะใจจึงเพิกเฉยอยู่ นางม่อฮี้จึงว่าเดิมทีเราก็คิดจะส่งของไปยังคนข้างบ้านให้แก่เจ้า และเคยให้คนไปพาตามดูบ้างแล้ว แต่เขามิยอมมารดาจึงมิรู้ที่จะว่าประการใด แล้วก็เลยเล่าความเมื่อกลางวันนั้น ที่นางยี่โกซิมกับลี้กซุนให้บู่ฟัง บู่ได้ฟังดังนั้นก็มีความโกรธ ให้บู่เก็บเงินนางยี่โกเป็นยี่โก ถึงแก่คนนั้นมิได้รับประทานข้าวปลา ตรงเข้าไปในห้องก็ถ่มตัวลงนอน แต่คนกระดืบกระดามมิได้หลับ เพราะใจไปมื่อคิดหาหนทางที่จะแก้เผ็ด ครั้นคิดได้ อูบอย่างหนึ่งก็มีความยินดี ลูกขึ้นเดินไปที่หลังบ้านโดดกำแพงเข้าไปในบ้านนางยี่โก แต่กลับหวนคิดว่าตามหมายของตัวที่คิดไว้จะไม่สำเร็จด้วยถ้านางยี่โกร้องเอ็ดอึ้งขึ้นแล้ว จะทำประการใดดี แต่กลับคิดได้ว่าเมื่อคืนนั้นเบื้อนมาอาศรีอยู่ในโรงเตี้ยมนี้ ได้ฝากกระบี่ชื่อใบ้เกี่ยมไว้เล่มหนึ่ง จะเอาไปขานนางยี่โกคงจะมีกัถาซิมเป็นแน่ คิดแล้วก็กระโดดข้ามกำแพงกลับเข้าบ้าน เขาเอี่ยมของเบื้อนเห็นใบ้เกี่ยมที่ซอซอ กระโดดข้ามกำแพงเข้าไปในบ้านนางยี่โกก็เห็นนางยี่โกในมื่อคือเงียบส่งดีปราศจากเสียงสิ่งหนึ่งสิ่งใด บู่ก็ชักเอาเอี่ยมออกจาก สะเอวมาถือคอยที่ไว้ ในบ้านนางยี่โกนั้น แบ่งออกเป็นสามห้อง ๆ ที่หนึ่งเป็นห้องนั่งเล่น ถัดเข้าไปอีกห้องหนึ่งเป็นห้องของบู่เง็กก็คานางยี่โก และเข้าไปอีกห้องหนึ่ง เป็น ห้อง ของ นาง ยี่โกเอง ส่วนที่ ๆ เหลืออยู่ข้างหลังนั้น เป็นที่อาศรีของพวกคนใช้ บู่ก็เคยเข้าออกในบ้านนี้ตั้งแต่เด็กแต่บัดนี้มาแล้ว จึงจำได้ทางได้แม่นยำมิพักต้องอาศรีแสงสว่าง ขณะนั้นเป็นเวลาดำรายามหนึ่ง บู่ก็ค่อยย่องเข้าไปในห้องจนถึงหน้าเตียงนอนของนางยี่โก พุดวางเรียกนางยี่โกแต่เบา ๆ ว่ายี่โกเอ๋ย ข้าพเจ้าขอซิมสัก

หนังสือเรื่องจีน

ของ

โรงพิมพ์จีน ในสยามวารศัพท์

ที่ได้เข้าเล่มจำหน่ายแล้วนั้น ดังนี้คือ :-

- (๑) เรื่องหนึ่งเขียนด้วย ๓๖ เล่มจบ มี การรบทัพจับศึกภายในประเทศ เพื่อช่วยพระเจ้าแผ่นดินให้กลับได้ราชสมบัติ ความ สดกสนานและถกยุทธ ไม่แพ้ สำนกัก
- (๒) เรื่องใจคิดเจ้ง ๘ เล่มจบ ถ้าพูด ในการกลลอบชนแล้ว หนังสือเรื่องนี้กลลอบ ชนทุกคน
- (๓) เรื่องซิ่นเองเจ้งไซ ๒ เล่มจบ เป็น เรื่องที่รบกันตอนเดียว ในหมู่ ลูกหลานของ พวกนักรบจีน
- (๔) เรื่องหนึ่งเขียน ๔ เล่มจบ เป็นเรื่อง ในสมัยแผ่นดินเซง มีการทำศึกกับต่างประเทศ และจะเห็นได้ว่าผู้เป็นแม่ทัพที่ตีได้คืนนั้น ต้องถือธรรมะเป็นหลักใจ หาใช้ถ้อยคำน่าจ เป็นหัวใจอย่างเดียวไม่ เรื่องนี้นอกจากสนุก แล้วยังเป็นคติด้วย

* * *

ถ้าท่านผู้ใดต้องการ หนังสือ เรื่อง จีน ของ โรงพิมพ์จีนแล้ว โปรดส่งเงินมา จะจัดการ ส่งหนังสือไปให้ หรือจะรับไปไว้จำหน่าย ก็ให้มาพุดจากตลกกัน หนังสือที่กล่าวนี้โดย มากราคาเล่มละ ๕๐ สตางค์

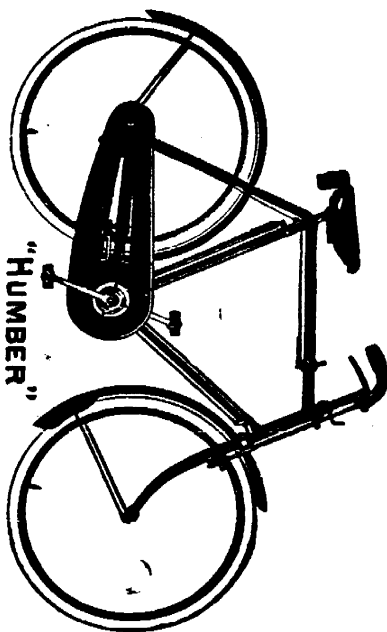
ห้างเทพนครพานิช

เชิงสะพานพิทยเสถียร จังหวัดพระนคร

โทรศัพท์ ๑๕๗

เป็นห้างที่ตั้งของเข้ามาขายจากต้นตอ คือ ด้านทิศทำในเมืองนอก เพราะฉะนั้นจึงได้ ของดีและราคาถูกมา

เช่นจักรยานของห้าง เทพนครพานิช เป็น มี ซื่อเสียงเยี่ยมยอด ยากที่จะหาเสมอเหมือน ได้ยาก ถ้าท่านผู้ใดซื้อไปโปรดเอาใจใส่ สอดส่องดูด้วย ก็จะทราบได้ โดยหมดข้อ วิตดุสงสัย

ถ้าท่านจะระดมจักรยานที่ห้างนี้ แม้ จะ ยังไม่ซื้อ ในนามของห้างจะรับรองและขอบ ใจท่านเป็นอันมาก

ธาตุ นิเกศสำหรับทำรูปพรรณและทองแดงแผ่น มีขนาดหน้าตั้ง
 แก่ ๑ กระ เบียด ๘ (คือ ๑ นิ้วแบ่ง เป็น ๘ ส่วน เหา ๑ ส่วน) และ
 หนา กว้าง นึกับ บาง กว้างนี้ บ้าง เสีกนชัย ก็มี หนาขนาด ด้วย กัน
 ด้ ต้อง การ เจริญ มาชม ที่ห้าง ประดิษฐ์ ฤคนหา
 โหหิวั โหหิวั โหหิวั

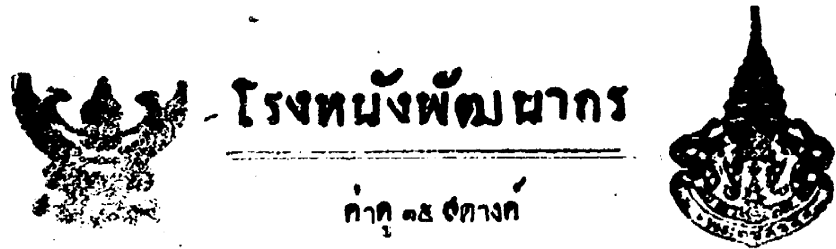
โทหิ่ว โทหิ่ว โทหิ่ว

ทำง เคี่ยม ฮั เรง แอนโก

โทรทัศน์ - ดาญ หมายเลข ๑๕๘, ๑๗๔, ๓๕๓

สยามวาฬพาทย์เรียม

ฉาย เรียม ตาม ลำดับ ดังนี้

โรงหนังพัฒนาการ

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันเสาร์ที่ ๑๑ ถึงวันจันทร์ที่ ๑๓

๑	ข่าวอินเทอร์เนชั่น	๑ ม้วน
๒	กัมปกัน กิต ทอน ๑ ถึง ๒	๔ ม้วน
๓	นิยายสองประเทศ	๗ ม้วน
	(ฟ็อกซ์-วิลเลียม ฟานัม)	
๔	เสียงที่ถูกลืม (เค. ลาม เทียม... รอยสัจจ) & ม้วน	
๕	เบ็ดเตล็ด	๑ ม้วน

นำชมวันอาทิตย์ ฉายหนังตามโปรแกรม
ชั่วคราว โปรดปรานด้วย อนุญาติ ของ ส. ว. ก. ว.

โรงหนังบันเทิง

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันเสาร์ที่ ๑๑ ถึงวันจันทร์ที่ ๑๓

๑	ข่าว ๕๕๔	๑ ม้วน
๒	จุดให้ทำต่อ (โรเบิร์ตสัน โกลด์-ควิซกอดด์) & ม้วน	
๓	ผู้ร้ายสองพวก (ยูนิเวอร์แซล-เกร็ดวอดด์) & ม้วน	
๔	ตลกฟ็อกซ์	๒ ม้วน
๕	กัมปกัน กิต ทอน ๑-๒	๔ ม้วน

โรงหนังชะว

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันเสาร์ที่ ๑๑ ถึงวันจันทร์ที่ ๑๓

๑	ข่าว ๕๕๓	๑ ม้วน
๒	โรบินสันในนคร (เนชั่น-คอปเปอร์) & ม้วน	
๓	ผู้ร้ายสองพวก (ยูนิเวอร์แซล-เกร็ดวอดด์) & ม้วน	
๔	ตลกฟ็อกซ์	๒ ม้วน
๕	ใครเป็นที ๑ ตอนที่ ๑-๓	๖ ม้วน

เฉพาะคืนวันอาทิตย์ คืนเดียว มี ครึ่งฉาย โทแบรต

โรงหนังนางเงืง

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันเสาร์ที่ ๑๑ ถึงวันจันทร์ที่ ๑๓

๑	ข่าว ๕๕๓	๑ ม้วน
๒	นางเงืง (เนชั่น-คอปเปอร์) & ม้วน	
๓	ผู้ร้ายสองพวก (ฟ็อกซ์-ทอมมัส) & ม้วน	
๔	ต้นตารัง (ชาติพันธุ์)	๒ ม้วน
๕	โรบินสันในนคร (๑๗ ถึง ๑๘)	๔ ม้วน

โรงหนังสิงคโปร์

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันศุกร์ที่ ๑๐ ถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๒

๑	ข่าว ๕๕๔	๑ ม้วน
๒	ราชาแห่งนคร (๑๗ ถึง ๑๘)	๔ ม้วน
๓	หญิงดีเท่า ทอน ๑๓-๑๕	๖ ม้วน
๔	ตลก เซนจูรี	๒ ม้วน
๕	ชีพของโจ (ยูนิเวอร์แซล-เกร็ดวอดด์) & ม้วน	

นำชมวันอาทิตย์ ฉายหนังตามโปรแกรม

โรงหนังดาว

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันศุกร์ที่ ๑๐ ถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๒

๑	ทอมมัส	๑ ม้วน
๒	หญิงดีเท่า ทอน ๑๐ ถึง ๑๒	๖ ม้วน
๓	ผจญภัยในป่าสูง	๒ ม้วน
๔	ชีพของโจ (ยูนิเวอร์แซล-เกร็ดวอดด์) & ม้วน	
๕	ราชาแห่งนคร (๑๗ ถึง ๑๘)	๔ ม้วน

นำชมวันอาทิตย์ ฉายหนังตามโปรแกรม

โรงหนังนครเขมร

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันศุกร์ที่ ๑๐ ถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๒

๑	ข่าว	๑ ม้วน
๒	หญิงดีเท่า ทอน ๗-๙	๖ ม้วน
๓	ผจญภัยในป่าสูง	๒ ม้วน
๔	ราชาแห่งนคร (๑๗ ถึง ๑๘)	๔ ม้วน
๕	นางเงืง (โรเบิร์ตสัน โกลด์-ควิซกอดด์) & ม้วน	

โรงหนังฮ่องกง

ค่าดู ๑๕ สตางค์ ค่าดู ๑๕ สตางค์

๑	เบ็ดเตล็ด	๑ ม้วน
๒	เสียงที่ถูกลืม (เค. ลาม เทียม... รอยสัจจ) & ม้วน	
๓	กัมปกัน กิต ทอน ๑ ถึง ๒	๔ ม้วน
๔	ข่าวอินเทอร์เนชั่นแนล	๑ ม้วน
๕	นิยายสองประเทศ	๗ ม้วน

(ฟ็อกซ์-วิลเลียม ฟานัม)

นำชมวันอาทิตย์ ฉายหนังตามโปรแกรม

ชั่วคราว โปรดปรานด้วย อนุญาติ ของ ส. ว. ก. ว.

โรงหนังบางลำภ

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันศุกร์ที่ ๑๐ ถึงวันอาทิตย์ที่ ๑๒

๑	ข่าว ๕๕๓	๑ ม้วน
๒	นางเงืง (โรเบิร์ตสัน โกลด์-ควิซกอดด์) & ม้วน	
๓	กัมปกัน กิต (โกลด์-ริชาร์ดสัน) & ม้วน	
๔	ตลก เซนจูรี	๒ ม้วน
๕	ราชาแห่งนคร (๑๗ ถึง ๑๘)	๔ ม้วน

นำชมวันอาทิตย์ ฉายหนังตามโปรแกรม

โรงหนังพัฒนารมณ

ค่าดู ๑๕ สตางค์ ค่าดู ๑๕ สตางค์

นำชมวันอาทิตย์ ฉายหนังตามโปรแกรม

ชั่วคราว โปรดปรานด้วย อนุญาติ ของ ส. ว. ก. ว.

๑	ข่าว	๑ ม้วน
๒	หญิงดีเท่า ทอน ๗-๙	๖ ม้วน
๓	ผจญภัยในป่าสูง	๒ ม้วน
๔	ราชาแห่งนคร (๑๗ ถึง ๑๘)	๔ ม้วน
๕	นางเงืง (โรเบิร์ตสัน โกลด์-ควิซกอดด์) & ม้วน	

ดนตรี

จะแสดงบรรเลงตามโรงหนังของ บริษัท ต่อไปนี้

พิเศษ เพื่อ รุ่ง ความเพียรเพียรแห่งท่านทั้ง ทอดให้
ยังขึ้น ขึ้น จะกำหนด ให้มีประจำตัว ค่อยไป

วันจันทร์ที่ ๑๒	บรรเลงที่ โรงหนัง	สิงคโปร์
วันอังคารที่ ๑๓	"	บันเทิง
วันพุธที่ ๑๔	"	ดาว
วันพฤหัสบดีที่ ๑๕	"	นางเงืง
วันศุกร์ที่ ๑๖	"	พัฒนารมณ
วันเสาร์ที่ ๑๗	"	ชะว
วันอาทิตย์ที่ ๑๘	"	จะกำหนดให้

ดนตรีประชัน

- ประชันวันจันทร์ที่ ๑๒ เดือนนี้ โรงหนัง พัฒนาการ กำหนดให้
- มีการประชันดนตรี วงดนตรี กับวงดนตรี ในครั้งหนึ่ง
- โดยผู้จัดของ กับใหม่ดังนี้ ๑ เครื่องเล่น จะมีเหมือน
- กันทุก อย่าง ไม่ให้มากกว่ากัน ๒ ให้เล่น ฝ่ายละครั้ง
- ซึ่งหากเริ่มเล่น ๑๐.๐๐. จะถึงเที่ยงคืน ๓ จะขอให้
- ทำหน้าที่ ทั้งสองวง รับใบคะแนนที่จะมี จากผู้ฟัง เพื่อ
- ส่งเสริม คณะที่ ทำหน้าที่ เพราะนั้น มอบแก่พนักงาน
- ของโรงหนัง ที่คอยรับชม ถ้าฝ่ายใดได้คะแนน มากกว่า
- ได้เป็นฝ่ายชนะโดยถือเอาเสียงมากเป็นเกณฑ์
- เพราะฉะนั้นขอเชิญ ให้พร้อมกันเพื่อรับ ความเพียรเพียร
- ของสองวงดนตรี ในการประชันครั้งนี้ ด้วย